

Гренюк Лілія Степанівна, кандидат психологічних наук, доцент кафедри сурдопедагогіки Факультету корекційної педагогіки та психології Національного педагогічного університету імені М.П.Драгоманова

ОСОБЛИВОСТІ ГОТОВНОСТІ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ СУРДОПЕДАГОГІВ

Студенти-сурдопедагоги під час проведення на педагогічній практиці уроків мають забезпечити формування у дітей максимальної виразності мовлення; вчити учнів, забезпечуючи на практиці високий результат корекції, що може бути досягнутим лише за умов оволодіння студентами-сурдопедагогами такими професійними якостями як озброєння знаннями з фонетики, відомостями про механізми мови, про особливості її фонетичних елементів при слуховому і тактильно-вібраційному сприйманні дітьми мовних сигналів. Студенти-сурдопедагоги мають розуміти закономірності оволодіння дітьми навичками читання з губ.

При цьому студенти-сурдопедагоги, спираючись на збережені у дитини з вадами слуху аналізатори і спираючись на здібності учнів до наслідування мають вміти викликати у дитини активізацію рухів мовних органів; розвивати артикуляцію, відбирати продуктивні види до її формування, закріплювати, автоматизувати вимову. Тобто, студенти-сурдопедагоги мають домагатися утворення стійкої автоматизованої навички рухів мовних органів, що лежать в основі правильної вимови звуків, опанування усним мовленням.

Мотиваційна готовність студентів-сурдопедагогів пов'язана також з такими професійними компетенціями, як: компетентність з методики формування вимови, що проявляється у оволодінні студентами-сурдопедагогами підходів до навчання дітей правильному, тривалому економічному видиху, характерному для нормального мовлення; навчання дітей користуванню голосом нормальної сили і висоти без різкого спотворення тембру; самостійно регулювати силу голосу відповідно наголосу та залежно обставинам; тренування глухих і слабочуючих дітей активно і сміливо вступати в усно-мовленнєвий контакт з чуючими, при цьому постійно контролюючи власну вимову, що забезпечувала б виразне мовлення, зрозуміле для оточуючих у ситуації спілкування.

Щоб усне мовлення глухої та слабочуючої дитини було виразним і могло задовольняти їхню потребу у спілкуванні, студенти-сурдопедагоги повинні вміти формувати у дітей з вадами слуху правильну артикуляцію окремих звуків: голосних та приголосних, вміти навчити дитину вимовляти слова злитно, голосом правильної висоти і сили, голосом нормального тембру, зберігаючи темпо-ритм мовлення, формувати у дітей уміння розподіляти дихальні паузи при вимові довгих фраз, відтворювати правильне виділення словесного наголосу у словах з різною кількістю складів, навчити дітей диференціювати близькі за артикуляцією звуки, правильно вимовляти у засвоєних за смислом словах збіг приголосних, пом'якшувати приголосні, вимовляти словосполучення та фрази. В цілому, студенти-сурдопедагоги

повинні вміти привчати дітей до постійного самоконтролю над власною вимовою.

Отже, використання активних методів навчання свідчить про те, що вони позитивно впливають на формування мотивації студентів до навчання та професійної діяльності.